

«Кохана...» (1965)

Вінграновський Микола Степанович

* * *

Кохана
ти не знаєш
що коли я приходжу від тебе
я засинаю
людиною
а просинаюся деревом
і вранці
шумлю у нашому подвір'ї
і сусіди дивуються
звідки
за ніч
виросло таке
дерево
Кохана
ти не знаєш
що коли я приходжу від тебе
я засинаю людиною
а просинаюся
хмарою
яка зачепилась
за середвіття двадцятого віку
і яка не знає
куди їй пливти
і все небо
дивується
що це в мене за хмара
яка не знає
куди їй пливти
адже вона знає ця моя хмара
що єдина вітчизна у неї
це я
небо
Кохана
ти не знаєш
що коли я приходжу від тебе
я засинаю Миколою
а просинаюся
поїздом
який везе під ракетними небесами
мільйони дівчат
таких

ЯК ТИ
КОХАНА.

1965

Постійна адреса: http://ukrlit.org/vinhranovskyi_mykola_stepanovych/kokhana